

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေးနှင့်
ဦးထွန်းရှင် တို့၏ရှေ့တွင်

ဦးဌေးဝင်း ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်အေးမြင့် ပါ ၂*

အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထားသူအား နှင်ထုတ်လိုမှု၊ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို
အပျောက် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူရာတွင်
လက်ရောက်မရရှိခဲ့ခြင်း၊ ဝယ်သူက မူလကပင် လက်ရှိ နေထိုင်
လျက်ရှိသော တိုက်ခန်းရောင်းသူများအား ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
နေသူအဖြစ် တရားစွဲဆိုခြင်း၊ မူလကပင် နေထိုင်သူတို့အား
တိုက်ခန်း လက်ရောက်မရသည့် ဝယ်သူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ
နေထိုင်သူများအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်-မနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အယူခံတရားပြိုင် မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေး
တို့သည် အချင်းဖြစ်အခန်း၏ အကျိုးခံစားခွင့်ကို လွှဲပြောင်းလက်ခံရရှိ
ခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ငှားရမ်းသူများ ဖြစ်မလာနိုင်ပေ။

အယူခံတရားပြိုင် မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေးတို့သည်
အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေးတို့ထံမှ အချင်းဖြစ်အခန်း
ကို ဝယ်ယူရာတွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်း မဟုတ်သောကြောင့်
ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ အရ အခန်း၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
ကို လွှဲပြောင်းရရှိမည်မဟုတ်ချေ။

အပျောက်စနစ်ဖြင့်ဝယ်ယူသည်ဆိုလျှင်လည်း အခန်းကို လက်
ရောက်မရရှိခဲ့သောကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅
အရ အခန်း၏အကျိုးခံစားခွင့်ကိုလည်း လွှဲပြောင်းလက်ခံရရှိခဲ့ခြင်း မရှိပေ။

* ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁
+ ၂၀၀၁ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှု ၉၀ တွင် ချမှတ်သော ၉-၇-၂၀၀၁ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) ၏စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု

ထိုအခြေအနေတွင် အချင်းဖြစ်အခန်း၏ အိမ်ငှားများ ဖြစ်ကြသော အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့အား အယူခံတရားပြိုင် မအေးမြင့်တို့က အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်သူအဖြစ် နေထိုင်ခွင့် ပြုကြောင်း ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ်-၄) စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုရုံမျှဖြင့် အယူခံတရားလိုဦးဌေးဝင်းတို့သည် အိမ်ငှားအဖြစ်မှ အယူခံတရားပြိုင် မအေးမြင့်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်သူအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမည် မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါ ပြဌာန်းချက်အရ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူသည် ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်သူ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အဆိုပါ ပြဌာန်းချက်အရ အခွင့်အမိန့်ပေးသူသည် အခွင့်အမိန့်ပေးစဉ်က ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ခွင့်ပေးသည်ဆိုသော ပစ္စည်းကို လက်ရှိဖြစ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း မြင်သာပေသည်။

ဦးဘခင် (ခ) ဦးအဒွယ်ဆိုလ် ပါ ၃ နှင့် ဦးအဒွ (ခ) ဦးထွန်းလှ ပါ ၂ အမှု^(၅) တွင် ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ဥပစာတစ်ခု၏ပိုင်ရှင် သို့မဟုတ် ယင်းဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသူကသာ အခြားသူတစ်ဦးအား ယင်းဥပစာ၌ နေထိုင်ရန် ခွင့်ပြုနိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ ဥပစာတစ်ခု၏ပိုင်ရှင် သို့မဟုတ် ယင်းဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသူမှာ ဥပစာကို လက်ရှိဖြစ်သူ (Possession) သို့မဟုတ် ဥပဒေသဘောအရ လက်ရှိဖြစ်သူ (Constructive Possession) ဖြစ်ပေရာ ယင်းထုံးဖွဲ့ချက်သည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါ ပြဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို အပျောက်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သော်လည်း လက်ရှိရယူခဲ့ခြင်းမရှိသည့် ဝယ်ယူသူက ထိုအခန်းတွင် မူလကပင် နေထိုင်လျက်ရှိသော ရောင်းသူများအား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများအဖြစ် ဖယ်ရှားခွင့်ရှိကြောင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်သည့် တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှားယွင်းပေသည်။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးဆွေနွယ်
 တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးညိမ်းမြင့်
 တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

၂၀၀၂
 ဦးဌေးဝင်း
 ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်အေးမြင့်
 ပါ ၂

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၂၂ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်အေးမြင့်နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းထွေးတို့က အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေးတို့အပေါ် အခမဲ့ခွင့်ပြု ချက်ဖြင့် နေထိုင်သူများအား ဖယ်ရှားနှင်ထုတ်လိုမှုစွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရား ရုံးက အယူခံတရားလိုတို့အား အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ဖယ်ရှား၍ ယင်းအခန်း ကို အယူခံတရားပြိုင်များသို့ လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ်သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံ တရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့က မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ အယူခံဝင် ရောက် သော်လည်း အောင်မြင်ခြင်းမရှိပေ။ အယူခံတရားလိုတို့က တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့် အခါ တရားရုံးချုပ် အထူးခုံရုံးက အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို အပျောက်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီး လက်ရှိရယူခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ မူလကပင်နေထိုင် လျက်ရှိသော တိုက်ခန်းအပျောက်ဖြင့် ရောင်းသူများကို ခွင့်ပြု ချက်ဖြင့် အခမဲ့ထားသူများအဖြစ် ထားရှိခြင်းသည် လမ်းညွှန် စီရင်ထုံးများအရ အခွင့်အမိန့်ဖြင့်နေသူဟု သတ်မှတ် နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ၊ မရှိပါက တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမရှိ။ ”

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်အေးမြင့်တို့က ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ အမှတ် ၆ ရပ်ကွက်၊ သိမ်ဖြူလမ်း၊ အမှတ် ၇၃ ၊ မြေညီထပ် (ဝဲဘက်) ၁၂၅ ပေ x ၆၀ ပေအကျယ်အဝန်းရှိ အခန်းမှာ အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်း နှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေးတို့က အိမ်ငှားအဖြစ်နေထိုင် အကျိုးခံစားခဲ့သောအခန်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေးတို့၏ နေထိုင် အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသောအခန်းကို ၃-၃-၉၈ ရက်စွဲပါ အခန်းအပျောက် အရောင်းအဝယ်ကတိစာချုပ်အရ တန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း ၈၀ ဖြင့် စာချုပ်ချုပ်ဆို ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းကြောင့် အဆောက်အအုံတစ်ခုလုံး၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူက မိမိတို့အား အိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြု၍ အိမ်လခ ပြေစာများထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့က မိမိတို့ အား နေအိမ်ခန်းကို အပျောက်စနစ်ဖြင့် လွှဲပြောင်း

ရောင်းချပေးလိုက် သော်လည်း ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန်အခန်း ရှာမရသေး၍
၃ လခန့် အခမဲ့ နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် ခွင့်တောင်းခဲ့သဖြင့် မိမိတို့က
အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်း တို့အား အခမဲ့နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊
အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့သည် ၃ လပြည့်သော်လည်း အခန်းမှ
ဖယ်ရှားထွက်ခွာမပေးကြောင်း အဆိုပြု သည်။

အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့က ၃-၃-၉၈ ရက်စွဲပါ အခန်း
အပျောက်အရောင်းအဝယ်ကတိစာချုပ်သည် အမှန်တကယ် တန်ဖိုးငွေ
ပေးချေ ၍ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သောစာချုပ်မဟုတ်ကြောင်း၊ အယူခံ
တရားပြိုင် ဒေါ်အေးမြင့်နှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေးတို့ မြေကွက်အရောင်းအဝယ်
ပြုလုပ်ရာ တွင် အမှားအယွင်းဖြစ်ခဲ့သဖြင့် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်အေးမြင့်
နစ်နာမှု မရှိစေရန် တန်ဖိုးငွေကျပ် ၁၀၆၈၀၀၀/- ကို တာဝန်ယူ
ပေးလျော်မည်ဟု သဘောတူညီခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်
ဒေါ်အေးမြင့်၏ အစ်ကိုဦးသန်းစိုးက ခြိမ်းခြောက်သဖြင့် ၃-၃-၉၈ ရက်စွဲပါ
အခန်း အပျောက်အရောင်းအဝယ် သဘောတူကတိစာချုပ်နှင့် အိမ်ခန်း
တွင် အခမဲ့နေထိုင်ခွင့်ပေးခြင်းကတိစာချုပ် ၂ ခုကို လက်မှတ်ရေးထိုး
ပေးရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို မည်သူတစ်ဦး
တစ်ယောက်မှ ရောင်းချ ထားခြင်းလည်းမရှိကြောင်း၊ အခမဲ့နေထိုင်သူ
များလည်းမဟုတ်၍ ကိုယ်ပိုင် တိုက်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးရန် တာဝန်မရှိ
ကြောင်း ချေပသည်။

တိုင်းတရားရုံးက အယူခံတရားပြိုင်များသည် ၃-၃-၉၈ ရက်စွဲပါ
အခန်းအပျောက်အရောင်းအဝယ်ကတိစာချုပ်အရ အယူခံတရားလိုများ
ထံမှ အခန်း၏ နေထိုင်အကျိုးခံစားခွင့်ကို ဝယ်ယူခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်
ကြောင်း၊ သက်သေခံ အမှတ် (၀) ကတိစာချုပ်အရ အယူခံတရားလိုများ
က ၃ လခန့် အခမဲ့ နေထိုင်ခွင့်ပေးရန် အယူခံတရားပြိုင်များအား ပြောဆို
တောင်းပန်သဖြင့် အယူခံတရားပြိုင်များက အယူခံတရားလိုများအား
အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း တွင် အခမဲ့နေထိုင်ခွင့်ပေးခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း
သုံးသပ်ပြီးနောက် အယူခံတရားလိုများအား အချင်းဖြစ်အခန်းမှ
ဖယ်ရှား၍ ယင်းအခန်းကို အယူခံတရားပြိုင်များသို့ လက်ရောက်
ပေးအပ်စေရန် အနိုင်ဒီကရီချမှတ် သည်။

တရားရုံးချုပ်က တိုင်းတရားရုံး၏ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်မှာ
မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ

၂၀၀၂
 ဦးဌေးဝင်း
 ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်အေးမြင့်
 ပါ ၂

ကို အတည်ပြုသည်။

အယူခံတရားလိုတို့၏ရှေ့နေက အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့်အခြေခံကျသော တရားဥပဒေသဘောမှာ ခွင့်ပြုသူသည် ခွင့်ပြုစဉ်က ခွင့်ပြုသည်ဆိုသော ဥပစာလက်ရှိဖြစ်ရန်လိုကြောင်း၊ ထိုဥပဒေနှင့်ကွဲပြား၍ ချမှတ်သောထုံးသာဓက လုံးဝမရှိကြောင်း၊ အမှုတွင် အငြင်းပွားသောအချက်မှာ အခမဲ့ထားသည်ဆိုသော ၃-၃-၉၈ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်အခန်းမှာ အယူခံတရားလိုတို့လက်ရှိဖြစ်ကြောင်း၊ ခွင့်ပြုသူဟုဆိုသော အယူခံတရားပြိုင်များ လက်ရှိမဟုတ်ကြောင်း၊ လက်ရှိမဟုတ်သောအယူခံတရားပြိုင်တို့သည် အယူခံတရားလိုတို့အား အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် အခမဲ့ထားနိုင်သည့်အနေအထားတွင် လုံးဝမရှိကြောင်း၊ ၃-၃-၉၈ ရက်စွဲပါ ဖော်ပြထားသည့် သက်သေခံကတိစာချုပ် ချုပ်ဆိုရုံမျှဖြင့် အယူခံတရားလိုတို့သည် အိမ်ငှားဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်အရ နေထိုင်သူများအဖြစ်မှ အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ နေထိုင်သူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲမသွားနိုင်ကြောင်း၊ အမှန်စင်စစ် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း၏ အိမ်ရှင်နှင့် အယူခံတရားလိုတို့အကြား တည်ရှိခဲ့သော အိမ်ငှားဆက်ခံမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၀ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ရပ်စဲခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ယုတ်စွအဆုံး ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း၌ အယူခံတရားလိုတို့သည် အိမ်ရှင်၏ အိမ်ငှားများ အဖြစ်ဆက်လက်ရပ်တည်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ အခွင့်အမိန့် အရ နေထိုင်သူများအဖြစ်သို့ မပြောင်းလဲနိုင်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၆/၁၁၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် ၃-၃-၉၈ နေ့တွင် တရားဝင်အိမ်ငှားများဖြစ်မြဲ ဖြစ်၍ ထိုနေ့တွင် အယူခံတရားပြိုင်များသည် တရားဝင်အိမ်ငှားများအဖြစ် သို့ မရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း၊ အကြောင်းမှာ အိမ်ရှင်သည် ဥပစာတစ်ခုတည်း ကို သီးခြားအိမ်ငှား (၂) ဦးအား တစ်ပြိုင်နက်တည်း အသိအမှတ်ပြုနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ သို့ပါ၍ အယူခံတရားပြိုင်များသည် ၃-၃-၉၈ နေ့၌ တရားဝင် အိမ်ငှားများမဟုတ်သဖြင့် အယူခံတရားလိုများအား တိုက်ခန်းတွင် အခမဲ့ ထားနိုင်စေရန် အခန်းကိုစီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသူများမဟုတ်ကြောင်း၊ အခန်းပိုင်ရှင် လည်းမဟုတ်၍ ခွင့်ပြုချက်ပေးနိုင်သူများ မဟုတ်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက ယခုအမှုဖြစ်ရပ်တွင် အယူခံတရားပြိုင်များသည် အယူခံတရားလိုများထံမှ ၎င်းတို့အိမ်ငှား

အမည်ပေါက် နေထိုင်သည့်အခန်းကို အခန်းအပျောက် အရောင်းအဝယ် ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် - ခ) ကို ချုပ်ဆိုဝယ်ယူပြီး အိမ်ရှင်မှ အယူခံတရားပြိုင် များကို အမည်ပြောင်းခရယူပြီး အိမ်ငှားအဖြစ် အသိ အမှတ်ပြု၍ အိမ်လခ ဖြတ်ပိုင်း (သက်သေခံအမှတ် - ဂ) ထုတ်ပေးခဲ့ပြီး နောက်အခမဲ့နေထိုင်ခွင့်ပေးခြင်းကတိစာချုပ်(သက်သေခံအမှတ် - င) အရ အခမဲ့ထားခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ ရှေးဦးစွာ အခန်း အပျောက်အရောင်းအဝယ်ကတိ စာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် - ခ) အရ အခန်းအရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခြင်း သည် အရောင်းအဝယ်ထမြောက် ခြင်းရှိမရှိ စိစစ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများနှင့် အယူခံ တရားပြိုင်အကြား ချုပ်ဆိုခဲ့သောအခန်း အရောင်းအဝယ်ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် - ခ) သည်အိမ်ငှား အဖြစ် နေထိုင်ခွင့်ရရှိစေရန် အခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အပျောက်စနစ်ဖြင့် ချုပ်ဆိုသောစာချုပ်မျိုး ဖြစ်ကြောင်း၊ မရွေးမပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ဝယ်ယူ ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ၃-၃-၉၈ နေ့စွဲပါ အခန်း အပျောက်အရောင်းအဝယ် ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် - ခ) သည် အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ခွင့် ရရှိရန် ဝယ်ယူသောကတိစာချုပ်ဖြစ်၍ စာချုပ် စာတမ်းမှတ်ပုံတင် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ (၁) (ခ) အရ မှတ်ပုံတင်ရန်မလို ကြောင်း၊ ထိုသို့ လွှဲပြောင်းခြင်းကို အိမ်ရှင်ကအသိအမှတ်ပြုအိမ်ငှားအဖြစ် လက်ခံပြီးမှသာ လွှဲပြောင်းမှုအထမြောက်ကြောင်း၊ အခန်းအရောင်းအဝယ် ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် - ခ) ၏ နောက်ကျောဘက်တွင် အိမ်ရှင် မှ အိမ်ငှားအမည်ပြောင်းခလက်ခံရရှိကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုး၍ အယူခံ တရားပြိုင်များ၏ အမည်ဖြင့် အိမ်လခပြေစာ ၃ စောင် (သက်သေခံ အမှတ် - ဂ) ကို ထုတ်ပေးခဲ့သဖြင့် အခန်းအရောင်းအဝယ်လွှဲပြောင်းခြင်း မှာ ထမြောက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်များသည် အချင်း ဖြစ်အခန်း နှင့်ပတ်သက်၍ သက်သေခံအမှတ် (၁) အခန်းအရောင်း အဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး အိမ်ရှင်မှအိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုခဲ့သောကြောင့် အခန်း နှင့်ပတ်သက်၍ နေထိုင်ရန်အိမ်ငှားအခွင့်ရေးကို ရရှိပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အယူခံ တရားပြိုင်များသည် စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်များသည် အယူခံတရားလိုတို့ အား အခမဲ့နေထိုင်ခွင့် ကတိစာချုပ် (သက်သေခံ အမှတ် - င) အရ အခမဲ့နေထိုင်ခွင့် ပေးနိုင်ပြီး အယူခံတရားလိုများသည်

ဦးဌေးဝင်း

ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်အေးမြင့်

ပါ ၂

အခန်းတွင် အခမဲ့ နေသူများဖြစ်သောကြောင့် မဖယ်ရှားက အခမဲ့ ထားသူ အား ဖယ်ရှား နှင်ထုတ်လိုမှု စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ အမှတ် ၆ ရပ်ကွက်၊ သိမ်ဖြူလမ်း အမှတ် ၇၃၊ မြေညီထပ် (ဝဲဘက်) ၁၂၅ x ၆၀ ပေ အကျယ်အဝန်းရှိ အခန်း၏ အိမ်ငှားများမှာ အယူခံတရားလိုဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေး တို့ ဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါအခန်းကို အယူခံတရားလိုဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေး တို့က အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေး တို့အား အခန်းအပျောက် အရောင်းအဝယ် သဘောတူကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ်-ခ) ဖြင့် ၃-၃-၉၈ နေ့ကရောင်းချခဲ့သည်။

ထိုနေ့တွင်ပင် အယူခံတရားပြိုင် မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေး တို့က အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေးတို့အား အဆိုပါ အခန်းတွင် ၃ လခန့် ခေတ္တအခမဲ့နေထိုင်ခွင့်ပေးသည့် ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ်-င) ကို ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ကတိစာချုပ်များအရ အယူခံတရားပြိုင် မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေးတို့သည် အချင်းဖြစ်အခန်းကို အယူခံ တရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေးတို့ထံမှ အပျောက်စနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူ ခဲ့သော်လည်း ယင်းအခန်းကို လက်ဝယ်မရရှိခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်က အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့ ထံမှ အချင်းဖြစ်အခန်းကို ဝယ်ယူပြီး အိမ်ရှင်ဦးတင်မောင်သို့ အမည် ပြောင်းခ ငွေကျပ် ၃၀၀၀၀/- ပေးခဲ့ရာ အိမ်ရှင်ဦးတင်မောင်က ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ ဧပြီလ နှင့် မေလတို့အတွက် အခန်းငှားခငွေ တစ်လလျှင် ၁၀၀/- စီ လက်ခံရရှိသည့် ပြေစာဖြတ်ပိုင်း ၃ စောင်ပေးကြောင်း ထွက်ဆိုပြီး ယင်းပြေစာဖြတ်ပိုင်းများကို သက်သေခံအမှတ် (ဃ) အရ တင်ပြသည်။

အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း၏ အိမ်ရှင်နှင့် အယူခံတရားလိုတို့အကြား တည်ရှိခဲ့သော အိမ်ရှင်အိမ်ငှားဆက်ခံမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ရပ်စဲခဲ့ခြင်းမရှိ၍ အယူခံတရားလိုတို့သည် အိမ်ရှင်၏အိမ်ငှားများအဖြစ် ဆက်လက်ရပ်တည် နေသည့်အလျောက် အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေး တို့သည် အိမ်ရှင်ဦးတင်မောင်ထံမှ အခန်းငှားခပြေစာဖြတ်ပိုင်းများ လက်ခံရရှိရုံမျှနှင့် ထိုအခန်း၏ အိမ်ငှားများဖြစ်မလာပေ။

၂၀၀၂
ဦးဌေးဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်
ပါ ၂

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ တွင် မရွှေ့
မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို အငှားချထားခြင်းဆိုသည်မှာ ထိုပစ္စည်း
၏အကျိုးခံစားခွင့်ကို အချိန်ကာလသတ်မှတ်၍ဖြစ်စေ၊ ထာဝစဉ်ဖြစ်စေ
တန်ဖိုးပေးသည့်အတွက် လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ်
ဖွင့်ဆိုသည်။

ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ ပစ္စည်းကို အငှားချထားပါက အငှားချထားသည့်
ပစ္စည်း၏ အကျိုးခံစားခွင့်ကို လွှဲပြောင်းလက်ခံရရှိမှသာ ငှားရမ်းသူ
ဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။

အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့်
ဒေါ်ခင်ချိုလေး တို့သည် အိမ်ခန်းငှားရမ်းသူများအဖြစ် ရှိနေကြသဖြင့်
အိမ်ရှင်ဦးတင်မောင်သည် အချင်းဖြစ်အခန်းကို တစ်ချိန်တည်းတွင်
အယူခံတရားပြိုင်တို့အား အငှားချထားနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ဦးအဘူ
ကလန် (ခ) ဦးသန်းထွန်း နှင့် ဦးဝင်းနိုင် ပါ ၂ အမှု^(၁) ကိုကြည့်ပါ။

အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေးတို့သည်
အချင်းဖြစ်အခန်း၏ အကျိုးခံစားခွင့်ကို လွှဲပြောင်းလက်ခံရရှိခဲ့ခြင်းမရှိ၍
ငှားရမ်းသူများ ဖြစ်မလာနိုင်ပေ။

အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေးတို့သည်
အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေး တို့ထံမှ အချင်းဖြစ်
အခန်းကို ဝယ်ယူရာတွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းမဟုတ်
သောကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ အရ အခန်း၏
ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို လွှဲပြောင်းရရှိမည်မဟုတ်ချေ။

အပျောက်စနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူသည်ဆိုလျှင်လည်း အခန်းကို လက်
ရောက်မရရှိခဲ့သောကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅
အရအခန်း၏ အကျိုးခံစားခွင့်ကိုလည်း လွှဲပြောင်းလက်ခံရရှိခဲ့ခြင်း မရှိပေ။

ထိုအခြေအနေတွင် အချင်းဖြစ်အခန်း၏ အိမ်ငှားများ
ဖြစ်ကြသော အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့အား အယူခံတရားပြိုင်
မအေးမြင့်တို့က အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်သူအဖြစ် နေထိုင်ခွင့်
ပြုကြောင်း ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ်-c) စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုရုံမျှဖြင့်
အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းတို့သည် အိမ်ငှားအဖြစ်မှ အယူခံတရားပြိုင်
မအေးမြင့်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်သူအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမည်

(၁) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၈-၁၆၉

ဦးဌေးဝင်း
ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်
ပါ ၂

အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် နေထိုင်သူသည် ဥပဒေသဘောအရ ပိုင်ရှင်အဖြစ် ဆက်လက်နေထိုင်သည်ဟု ကောက်ယူရမည့် အခြေအနေမျိုး ရှိလျှင် ၎င်းအား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ် ဖယ်ရှားခွင့်မရှိကြောင်း၊ ဝယ်ယူသူသည် ဆက်လက်နေထိုင်သူအား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူ အဖြစ်ဖယ်ရှားခွင့်မရှိကြောင်း ဦးရန်ကနား နှင့် ဒေါ်ခင်သီအမှု(၂)၊ ဒေါ်သောင်းစိန် နှင့် ဒေါ်ကြည်အမှု(၃) စီရင်ထုံးများတွင် လမ်းညွှန် ထုံးဖွဲ့ ထားသည်။

ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုတို့သည် ဥပဒေသဘောအရ အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် အိမ်ငှားအဖြစ် ဆက်လက်နေထိုင်သူဟု ကောက်ယူ ရမည့်အခြေအနေမျိုးရှိနေသည့်အတွက် ၎င်းတို့အား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ် ဖယ်ရှားခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ တွင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်း လက်ရှိဖြစ်သူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ ဝင်ရောက်နေထိုင်သူသည် ထိုအခွင့်အမိန့်ပေးသူမှာ အခွင့်အမိန့်ပေးစဉ်က ထိုပစ္စည်းကို လက်ရှိ ထားပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ငြင်းဆိုခွင့်မပြုရဟု ပြဌာန်းထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်နှင့် မသန်းသန်းထွေးတို့သည် အယူခံတရားလို ဦးဌေးဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချိုလေး တို့အား အခွင့်အမိန့်နှင့် ထားကြောင်း ကတိစာချုပ် (သက်သေခံအမှတ် - င) ကိုချုပ်ဆိုစဉ်က အချင်းဖြစ်အခန်းကို လက်ရှိဖြစ်ခဲ့ပါက သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါပြဌာန်းချက်အရ အယူခံတရားလိုဦးဌေးဝင်းတို့သည် ထိုစဉ်က အချင်း ဖြစ်အခန်းကို အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်တို့ ပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစားခွင့် မရှိကြောင်း ငြင်းဆိုခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

အယူခံတရားပြိုင်မအေးမြင့်တို့သည် အချင်းဖြစ်အခန်းကို လက်ရှိမရခဲ့သဖြင့် အယူခံတရားလိုဦးဌေးဝင်းတို့သည် အယူခံတရားပြိုင် မအေးမြင့်တို့မှာ အခွင့်အမိန့်ပေးစဉ်က ထိုအခန်းကို လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် မရှိကြောင်း ငြင်းဆိုခွင့်ရှိသည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် ၎င်းတို့သည် အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်၍ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများ မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြခွင့်ရှိပေသည်။

(၂) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၅

(၃) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၃

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူသည် ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်သူ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အခွင့်အမိန့် ပေးသူသည် အခွင့်အမိန့်ပေးစဉ်က ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ခွင့်ပေးသည် ဆိုသော ပစ္စည်းကို လက်ရှိဖြစ်ရန်လိုအပ်ကြောင်း မြင်သာပေသည်။

ဦးဘခင် (ခ) ဦးအဒူလ်ဆိုလ် ပါ ၃ နှင့် ဦးအဒူ (ခ) ဦးထွန်းလှ ပါ ၂ အမှု(၄) တွင် ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ဥပစာတစ်ခု၏ ပိုင်ရှင် သို့မဟုတ် ယင်းဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသူကသာ အခြားသူတစ်ဦးအား ယင်းဥပစာ၌ နေထိုင်ရန်ခွင့်ပြုနိုင်ကြောင်းထုံးဖွဲ့ထားသည်။ ဥပစာတစ်ခု၏ ပိုင်ရှင် သို့မဟုတ် ယင်းဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသူမှာ ဥပစာကို လက်ရှိ ဖြစ်သူ (Possession) သို့မဟုတ် ဥပဒေသဘောအရ လက်ရှိဖြစ်သူ (Constructive Possession) ဖြစ်ပေရာ ယင်းထုံးဖွဲ့ချက်သည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို အပျောက်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သော်လည်း လက်ရှိရယူခဲ့ခြင်းမရှိသည့် ဝယ်ယူသူက ထိုအခန်းတွင် မူလကပင် နေထိုင်လျက်ရှိသော ရောင်းသူများအား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများအဖြစ် ဖယ်ရှားခွင့်ရှိကြောင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်သည့် တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် မှားယွင်းပေသည်။

အယူခံတရားပြိုင်ဒေါ်အေးမြင့်တို့အနေဖြင့် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း အယူခံတရားလိုဦးဌေးဝင်းတို့အပေါ် ၎င်းတို့ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် အခန်းအပျောက် အရောင်းအဝယ်ကတိစာချုပ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေပြီး အချင်းဖြစ်အခန်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှု စွဲဆိုရန်သာရှိပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို အပျောက် အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီး လက်ရှိရယူခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ မူလကပင် နေထိုင်လျက် ရှိသော တိုက်ခန်းအပျောက်ဖြင့် ရောင်းသူများကို ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အခမဲ့ထားသူများအဖြစ် ထားရှိ ခြင်းသည် လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများအရ အခွင့်အမိန့်ဖြင့်နေသူဟု သတ်မှတ်

(၄) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ -၁၉၆

နိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း ”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးချုပ်နှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်အေးမြင့်တို့ စွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ် နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။